

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев 20955/2022
19.01.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић и др Илије Зиндовића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., против туженог „Панчевац“ ДОО са седиштем у Панчеву, чији је пуномоћник Душан Стојковић адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду ГжЗ 267/22 од 30.08.2022. године, у седници већа одржаној дана 19.01.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду ГжЗ 267/22 од 30.08.2022. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду ПЗ 219/21 од 29.03.2022. године, ставом првим изреке, утврђено је да је тужба повучена у делу којим је тражено да се наложи одговорном уреднику туженог да о свом трошку објави правноснажну пресуду без коментара и одлагања, најкасније у наредном броју листа „Панчевац“. Ставом другим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев и обавезан тужени да на име накнаде нематеријалне штете због претрпљених душевних болова услед повреде угледа и части исплати тужиоцу износ од 100.000,00 динара са законском затезном каматом од 29.03.2022. године до исплате. Ставом трећим изреке, одбијен је тужбени захтев у преосталом делу, за износ од још 200.000,00 динара са законском затезном каматом од 29.03.2022. године до исплате. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужени да накнади тужиоцу трошкове парничног поступка у износу од 31.600,00 динара у року од осам дана од пријема писаног преписа пресуде, са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате. Ставом петим изреке, одбијен је захтев за исплату законске затезне камате на досуђени износ парничних трошкова почев од дана правноснажности пресуде до дана извршности пресуде. Ставом шестим изреке, одбијен је захтев туженог којим је тражио да се тужилац обавезе на исплату трошкова парничног поступка у износу од 25.900,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду ГжЗ 267/22 од 30.08.2022. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена пресуда Вишег суда у Београду ПЗ 219/21 од 29.03.2022. године у другом ставу изреке. Ставом другим изреке, преиначено је решење о трошковима парничног поступка из четвртог става изреке пресуде Вишег суда у Београду ПЗ 219/21 од 29.03.2022. године тако што је обавезан тужени да накнади тужиоцу трошкове парничног поступка у износу од 11.800,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности до исплате.

Ставом трећим изреке, одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је у складу са чланом 126. став 2. Закона о јавном информисању и медијима благовремено изјавио ревизију из разлога предвиђеног чланом 407. став 1. тачка 4. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да је ревизија туженог недозвољена.

Одредбом члана 403. став 2. тачка 1. ЗПП прописано је да је ревизија увек дозвољена, ако је то посебним законом прописано. Према члану 126. Закона о јавном информисању и медијима, као посебног закона у смислу наведене одредбе, ревизија је дозвољена против другостепене пресуде ако је тужбени захтев одбијен (став први), а ревизију из става првог у парницама по тужби за накнаду штете и по тужби за остварење права на део добити могу изјавити тужилац и тужени (став други). Из наведене одредбе, по становишту ревизијског суда, следи да је у споровима за накнаду штете због објављивања неистините или непотпуне информације у јавним медијима ревизија увек дозвољена без обзира на вредност предмета спора побијаног дела, ако је тужбени захтев одбијен.

Међутим, ако је тужбени захтев усвојен (у целости или делимично), дозвољеност ревизије цени се на основу члана 403. став 3. ЗПП, јер је чланом 131. Закона о јавном информисању и медијима прописано да ако у том закону није друкчије одређено у парницама по тужби из члана 121. тог закона сходно се примењују одредбе закона којим се уређује парнични поступак. Према одредби члана 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

У конкретном случају, ревизијом туженог другостепена пресуда се побија у делу којим је усвојен тужбени захтев, због чега се о њеној дозвољености не може одлучивати применом члана 403. став 2. тачка 1. ЗПП и члана 126. став 1. Закона о јавном информисању и медијима, већ применом члана 403. став 3. ЗПП. Вредност предмета спора побијеног дела износи 100.000,00 динара и очигледно је нижа од износа који је прописан за дозвољеност ревизије, због чега ревизија туженог није дозвољена. Тужени ревизију није изјавио на основу члана 404. ЗПП (посебна ревизија).

Из наведених разлога, на основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у изреци.

Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић